

С ЛЮБОВ КЪМ РОДИНАТА

НЕПРЕКЪСВАЩ НИЗ от славни и вдъхновяващи борби и дела разкриват страниците на нашата история. Те будят във всички нас чувство на гордост и признателност, разпалват любовта към нашия героичен народ, към скъпата ни Родина. С такива размисли и чувства винаги ние срещаме 2 юни — Деня на Ботев и загиналите в борбата против турското робство, капитализма и фашизма и в Отечествена война. По отколешна, светла традиция признателните поколения в този ден славят подвига на безсмъртния поет и революционер Христо Ботев, отдават заслужена почит към безсмъртното родолюбиво дело на най-свидните чедра на нашата Родина загинали в дълголетните борби за свобода, правда и прогрес, за победата на великото дело на Девети септември.

Цялата наша страна е осянута с паметници — безмълвни свидетели, с легенди, предания и спомени за тия епични борби, за плеада свидетели герои. Знати и тачат трудещите се от нашия окръг не само националните герои и събития, но и тия, които са станали в родния окръг. Наред с имената на Ботев и Левски те произнасят и имената на Отец Матей Преображенски и Бачо Киро, на поп Харитон и Георги Измирлиев, на Велчо Диманджията, Филип Тотю и други ръководители и борци против турското робство. С чувство на голяма признателност тачат и святото пазят паметта на Димитър Благоев, Георги Димитров, Васил Коларов, на загиналите в борбата против капитализма и фашизма свои родни синове и дъщери, като Хараламби Стоянов, Панайот Цивков, Димитър Дюлгеров, Христо Козлев, Върбан Генчев, Николай Усенлиев и много други, прекланят се пред падналите жертви в най-големите битки на нашите народни партизани, битките при „Ябълково“ и Балван.

Най-достойното честване паметта на безсмъртните герои изисква още по-всеотдайно борба и работа за изпълнение на техните завети в живота, за претворяване техните идеали — за чиста и свята Република, за по-щастлив и справедлив живот на трудещите се, за премахване експлоатацията на чорбаджии и капиталисти, за победа на най-справедливия и хуманен обществено строй комунизма — светлото бъдеще на човечеството. Тъкмо в това е здравата логическа връзка между загиналите в борбата за нашето национално освобождение и героите-комунисти, ремисисти, земеделци и безпартийни, които под ръководството на Партията се борила и дадоха живота си за освобождението на нашия народ от капитализма и фашизма, за осъществяване на светлите и справедливи идеали.

Най-ярко възлющение на техните идеали и научна програма за претворяването им в живота даде историческият Осми конгрес на БКП. Затова паметта на хилядите свидетели жертви ни задължава да отдадем още по-всеотдайно всичките си сили за изпълнение на решенията на конгреса. Затова най-достойно зачитане на тяхната памет ще бъдат новите победи и успехи на стопанския и културния фронт в изпълнение на решенията на Осми конгрес.

Като свеждаме чела пред тяхната безсмъртна памет, нека дадем обет по ботевски силно да любим и мразим, като безсмъртните герои всеотдайно да работим в името на щастieto на народа.

ТЪРЖЕСТВЕНО СЪБРАНИЕ

Снощи в гр. В. Търново се състоя тържествено събрание в Дома на Народната армия, посветено на Международния ден за защита на детето — 1 юни. Доклад за борбата на народни-

те да запазят щастieto на децата непомарено от ужасите на войната изнесе д-р Л. Яламова. Подходяща литературно-музикална програма изнесе хорът при ДИП „Деню Георгиев“.

ЦВЕТЯТА НА ЖИВОТА

Е ДВА ЛИ МОЖЕ да се намери по-поетично и по-подходящо сравнение за малките нежни създания — децата. Те украсяват нашия живот, те са щастieto и радостта на всеки дом, в тях човечеството вижда продължителите на своето дело, събъдването на своите мечти. Да създават тези цветя здрави и жизнерадостни, да бъдат запалени от ужасите на войната, от страданията, които капитализмът и колониализмът им носят — това е горещото желание на милиони хора. Затова представителки на жените и майките от цял свят, събрани през декември 1949 г. в Москва на сесия на Международната демократична федерация на жените, решиха да се обяви 1 юни за Международен ден на детето.

Ила страни, в които отглеждането и възпитанието на децата е грижа на цялото общество. Това са Съветският съюз и другите социалистически страни. Един от първите декрети на съветската власт, подписани от великия Ленин, бяха декретите за въвеждане на всеобщо безплатно обучение и за защита на майчинството и детството. Още с раждането си малкият гражданин е обект на най-топли гри-

жи. За него са изградени сто-тинки ясли и детски домове, над него бдят подготовени лекари, сестри, възпитателки. „Всичко най-хубаво — за децата!“ — този лозунг се превърна в прекрасна действителност за най-младото поколение на социалистическия свят. За децата у нас и другите социалистически страни всяка година се строят нови училища, пионерски дворици, почивни лагери в най-красивите кътове. Те могат да развият талантите си в многобройните кръжоци и специални училища, да се отдадат на избраната професия, да продължат образованието си. За тяхното правилно възпитание се издават в огромни тиражи книги, вестници и списания, пишат се песни, снимат се филми. Младото поколение на социалистическия свят расте здраво, boldly, културно.

У нас раждането на детето носи радост не само за семейството, но и за цялото общество. Като грижлива майка посреща нашата народна власт всеки нов гражданин. 130 родилни домове в градовете и 1116 в селата, 1763 детски консултации, 535 детски млечни кухни, 23 домове за майката и

детето, детски ясли, поликлинични кабинети, около милион и половина учащи се — ето цитираният израз на онова, което е направено у нас за най-малките.

Но на нашата планета има все още милиони деца, за които безгрижните детски ясли, училища и дори редовното хранене са нещо непознато. В някои райони на Африка детската смъртност достига до 60 на сто, в Аржентина умира всяка година 300 000 деца преди да са навършили 1 година. В Западна Германия, Япония, Гърция разсъждава сравнати за нашия век „тъгровия с бета“. Доведени до отчаяние от безработицата и мизерията, родителите продават своите рожби, за да ги спасят от гладна смърт.

А нима не е чудовищно, че във века на космическите полети в капиталистическия свят расте поколение от неграмотни хора? В португалските колонии в Африка например 99 на сто от децата не посещават училище. В Гърция този процент е 24 на сто, в Италия — 15 на сто. Дори в най-развитата капиталистическа страна — САЩ два милиона деца са лишени от

възможността да се учат, а три милиона негрски деца са подложени на расова дискриминация и на най-различни унижения само заради цвета на кожата си.

У много хора на Запад възниква законна тревога за възпитанието на младото поколение. Човечеността на идеологията на капитализма, пропагандирана чрез криминалната и порнографската литература, гангстерските филми, радиото и телевизията, ежедневно тросят неукрепналата детска психика — престъпността сред децата в САЩ расте непрекъснато и по броя, и по сериозността на извършените престъпления. „Не възпитавайте от нашите деца убийци!“ — с този протест много американски майки се обръщат към телевизията, радиото, издателствата.

В защита на децата, на техния живот, здраве и щастие, против физическото и духовното им осакатяване в света на капитала издигат глас милиони прогресивни хора в целия свят. Р името на тяхното бъдеще те се борят за мир и дружба между народите, за общо и пълно разоръжаване.

Ив. МЕНЕВА

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО
Излиза три пъти седмично

Год. XIX, бр. 66 ((1821))

В. Търново, събота, 1 юни 1963 г.

Цена 2 стотинки

ШЕСТАТА СЕСИЯ НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

УЧИЛИЩЕТО В ТЯСКА ВРЪЗКА С ЖИВОТА

По-скоро да довършим мелiorативните обекти

В речта си пред Десетия конгрес на Комсомола другарят Тодор Живков, говорейки за училището и ролята му във възпитанието на подрастващото поколение, заяви: „Ние трябва да култивираме у учащите се крмунестически добродетели, уважение към реда и дисциплината, високостепенност към самите себе си, любов към труда и учението. Нашият народ умно е казал: „С каквото се нов съд напълни, все докрай на такова ще мирише.“

Въпросите за кадрите, които се възпитават в училищата, за производственото обучение бяха поставени на шестата редовна сесия на Окръжния народен съвет, състояла се на 30 май. Доклад за изпълнение на 1962-то постановление на Министерския съвет и задачите на професионалното образование, материалната база на училищата и осъществяване на задължителното образование, изнесе секретарят на изпълкома Йордан Илиев.

Изтъкна се, че с бързото навлизане на съвременната наука в живота и въвеждането на най-прогресивна техника, технология и организация на производството по-големи стават изискванията към подготовката на специалистите за различните отрасли на народното стопанство. От такива кадри има нужда и нашият окръг. За да се задоволят нуждите на предприятията, през тази година ще се открият нови професионално-технически училища в окръга.

В доклада се засегна проблемът и за професионалното ориентиране на младежите. Подчерта се, че все още учителските колективи и много родители не помагат на учащите си да изберат правилно своя професия, да отидат да учат там, където имат в-

ече. Това в повечето случаи довежда младите хора до лутане, бягане от труда, до безпътница.

Във тясна връзка с този въпрос е и трудовото и производственото обучение. Сега организацията на учебния процес е така устроена, че да се дава възможност в процеса на обучението да се изучава и едно производство.

Но все още в това отношение има много недостатъци, трудности, които трябва да се преодолеят. Редица предприятия не създават добри условия за практиката на учащите (ДМЗ „Червена звезда“, Радиоавада — В. Търново, „Вагрия“ — Павликени и други).

По-нататък докладчикът засегна въпроса за специалистите, които подготвят професионални училища. В окръга има 14 техникума и 4 професионално-технически училища. В тях се учат 7095 младежи и девойки.

Наблегна се и на проблемите за подобряване на теоретическата и практическата подготовка на учащите, на нуждата от добре подготвени специалисти, на материалната база към училищата, на осъществяване на задължителното обучение и други.

Докладът предизвика оживени дискусии. Всъщност: Радка Ангелова, П. Кьвбалков, Марин Иванов, Иван Тодоров, Иван Стойков, Стойчо Стойков, Георги Тодоров, М. Бойджиев и други.

Първият секретар на Окръжния комитет на БКП Димитър Стойков посочи необходимостта партийните комитети, народните съвети да отделият много по-големи грижи за подобряване на материалната база на училищата, за правилното възпитание на подрастващото поколение.

По втора точка ръководещият

сесията генерал-майор Борис Карамфилов даде думата на инж. Ат. Атанасов — заместник-председател на изпълкома на Окръжния народен съвет. Той прочете информация за извършеното хидромелиоративно строителство в окръга и задачите по подготовката на площите за напояване.

Другарят Атанасов посочи, че на много обекти на ТКЗС — Обединение, Стрелец, Родина, Драганово и други — има сериозно изоставане на машинния и електрическият монтаж на помпените станции. Кооперативните стопанства в Драганово, Поликраище, Горна Студена и Златарица не осигурява и сега не осигуряват необходимата работна ръка за сръчното завършване на обектите.

Ръководството на кооперативното стопанство във Върбовка миналата година заключи с почитването на каналната мрежа.

Сезна грешките се повтарят. Там, където са ремонтирани 3 джъволяни машини, от необходимите 240 сифончета има налице само 30, от 1800 сифончета нито едно, от 4600 м тръбопровода — 600 метра.

Само кооперативните стопанства в Павликени и Поликраище са набили половината от необходимия поливнически инвентар. Останалите са под този процент.

Сеза задачата — завърши докладчикът — да се прегледа организацията на работата по поливането, снабдяването с инвентар, подготовката за напояване на площите с царевица, особено на новосвоените земи.

Директорът на напоятелната система в Павликени Дим. Церов обърна внимание, че след падналите валежи е нужно отново да се прегледа и почисти каналната мрежа от затлачване.

Сесията прие решения.

ОЖИВЯВАНЕ ПО РЕСЕНСКИТЕ ПОЛЯ

От две години кооператорите в ТКЗС „Път към комунизма“ — Ресен не знаят какво е жътва на репича, ечемик и пшеница. Всичко — с комбайните. През тази година в летната кампания ще участвуват 11 комбайна. 9 от тях вече са напълно ремонтирани и потеглиха за становеите си. Ремонтът и на останалите приключва тези дни.

Механизаторите тази година оказват голяма помощ. Комплекси зена сами без кооператорите се грижат за 5000 декара царевица, която сега се окопана. И в зеленчуковите градини навлязоха машини.

Зачестилите джъдове създадоха немалко затруднения в работата на полето. Растенията избуяха, но избуяха и плевелите. Струпа се много работа. И ето в тези дни работниците и служителите се притичат в помощ на кооператорите. Първи се озоваха служителите при ТКЗС, които за-

два дни окопах 40 декара царевица, набраха 1000 кг черешки и др. А работниците от керамична фабрика „Росица“ след смяната си окопах около 100 декара мента.

Г. МУНДОВ

Празник на българо-полската дружба

В четвъртък вечер в Профсъюзния дом на културата във В. Търново се състоя тържествено събрание, посветено на 15-годишнината от подписването на Договора за дружба, сътрудничество и взаимомощ между Народна република България и Полската народна република.

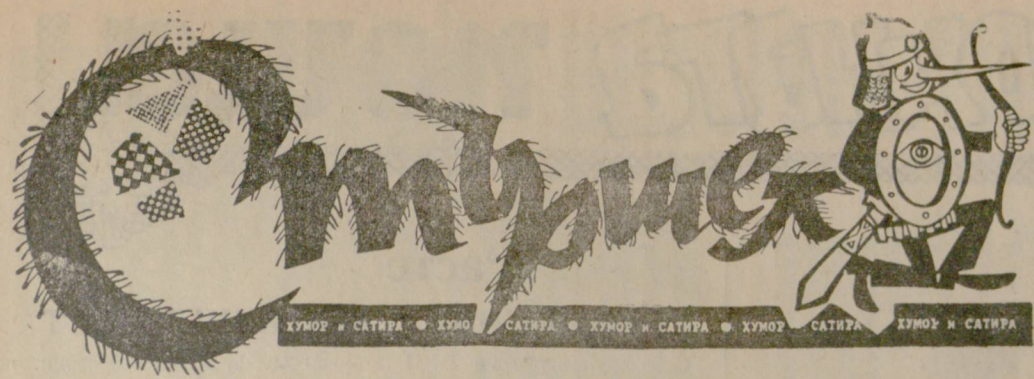
За значението на договора и

за успехите на полския народ по пътя на социализма говори секретарят на Градския комитет на БКП Димитър Петров.

На събранието присъства другарката Зоя Войтулевич от посолството на Полската народна република в София. Накрал беше прожектиран полският филм „Път“.

Снимка: Н. КАЧАКОВ

В края на учебната година

ла учителката — Ще пропуснеш най-важните!

— Не мога да се сетя! — обвеси нос Иванчо.

— Бива ли така? Те имат голямо значение за селското стопанство. Цяла пролет за тях се приказва.

— Сега са. Фуражни пирамиди! — отвърна малкият герой — Но не съм виждал как се правят.

— Щом е тъй, иди в района на село Дебелец и ще видиш! — нареди му учителката. — Хем после ще разкажеш на другарчетата си.

Изпълнителният ученик отиде в местността „Усоето“, но се върнал много отчаян.

— Кажете сега, как изглеждат пирамидите! — подканна го любезно преподавателката.

— Честна дума, обикалях надлъж и на шир в тази местност, но не видях нито една пирамида. Видях само развалена кооперативна люцерна.

— Остави развалената люцерна! И децата от детската градина знаят, че не само там.

а и на други места от килифарския кооператив има няколко стотин декара изгнила люцерна.

— Други?

— Ах, да! Физкултурни! Видял съм като ги правят по разни спортни тържества.

— Помисли още! — забеляза

Кажете за пирамидите!

— Няма нито една на „Усоето“! За цял!

— Добре тогава, седни си! — каза ядосаната учителка. — И тази година ръководителите на стопанството не удържаха на обещанието си. Пак не ми помогнаха в нагледното обучение. Затова, деца, с две думи ще ви кажа, че значението на тези пирамиди е огромно. Благодарение на тях фуражът се запазва от атмосферните влияния и се осигурява презимуването на добитъка.

— А защо не кажете това направо на стопаните? — учудил се малкият Иванчо.

— За съжаление много хора са им казвали, но те не искат да слушат. Карат както си знаят.

Кар. Н. ПОНЧЕВ

(По идея на П. Рафин)

ЛЕКАРЯТ: — СТОЯЛ СИ НА ЗАПАДНО ТЕЧЕНИЕ — ЩЕ ТИ ТРЯБВА ТРУДОВО ЛЕЧЕНИЕ!

Реклама и... действителност

РЕШИЛИ няколко пътници (на брой около десет-петнадесет) да се възползват от откриването на новата автолиния Елена — В. Търново — Русе. Речено — сторено. Отинали на 27 май на автогара в Елена с намерение да се качат на рейс 15-20, който потегля в 5 часа сутринта.

Оказало се, че рекламата има, ама няма никаква организация. На всичкото отгоре нямало билети, защото биле топредавачката забравила да осигури такива. Получило се нещо от рода на „дърва на печка — няма“. Кондукторът Стефан Глухаров върнал смаяните пътници и те трябвало да отложат пътуването си, макар че в колата имало 10-15 свободни

места. Окоито му не минало, че на автогара останали недоволни граждани, между които имало и майки с деца.

В края на краищата крайно време било да се разбере, че автогара спортът е сложна работа и не винаги доброто желание може да преодолее формалните пречки.

ПАСАЖЕР

НИКОЛАЙ АСАНОВ И КЮРИЙ СТУРИТИС

ЯНТЪРНО МОРЕ

РОМАН, НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ

Като седнаха около масата и пиха от крепкото черно, заправено с кафяна отвара домашно пивото от „вдовичката“ на Коко, Вилкс започна да срами своя колега за страхливостта му. Егеле мълчеше, бледнееше, мръчнеше, а посрбналният Вилкс не спираше. В края на краищата той извади пистолета и завика:

— По време на войната разстрелвах такива страхливци! А сега трябва сегиз-тогиз да ги поизплашват!

Той се прицели и стреля. Егеле завика и падна под масата. Вилкс, смеейки се, зае да доказва, че куршумът минал на половин метър от слепоочието му и че няма защо страхливците да се изместват под масата. Делинш с труд му взе пистолета.

Изправиха Егле, но той повече не седна на масата, а легнаше на чакла. Вилкс настояваше да пее „Бункерочек“, химна на „горски братя“, и ругаеше англичаните, които даже и не разбират, какви момчета седят тук в горите, че тези момчета той е готов да отиде дори и на края на света!

В края на краищата Графът подхвана печалната песен за бункерчето, в което седят храбрите „горски братя“, очаквайки му Коко, басовият Мазайс, който, за угодване, можеше да пее без да каш-

ля, приседнали се и сам Вилкс. Вилкс пееше и плачеше, докато Лидумс не започна да замлъква. Делинш постави посрбналния си учител на обновеното място, редом с Егле, но Егле веднага скочи и се отдръпна по-далече, под защитата на здравеяка Мазайс. Както се вижда, изстрелът на Вилкс наистина прекисна последните приятелски връзки между тях.

В гората влажно и широко шумеше вятърът, звънеше водата в дупките на леда, през навлажненния покрив на бункера се осяждаха капки влага, по земята властвон крачеше топлията, мек април, опоявайки с вода и с първи сок оживяващата природа. На прага на бункера седеше с автомат в ръце Братият и това означаваше продължение на войната.

Обаче внезапно преминаване от спокойния живот в хуторите към това горско затворничество не мина даром. Нещем пак глухо кашляше Мазайс. Даже веселият Граф нещо стана унил. Струваше се, че истинска топлина никогата не ще настъпи. Валиха продължителни дъждове, те изляха последния сняг, но блатата се препълниха с вода и се превърнаха в студени езера. Беше трудно да се промъкват до поматичите за продукти. Пак ги налегна глът.

След относително спокойното и сито зимуване глътът беше особено непоносим. Мъчителна беше постоянната влага, която в бункера беше невъзможно да избегне. Водата излизаше от пръстите под — наложи се да навървят дървени скари и да вървят

по тях, — капеше от пръстенията таван, стичаше се от стените. Мокрите дърва не толкова горяха, колкото димяха, затруднявайки дишането. Студеният вятър притискаше дима ниско, гонейки го обратно в късата гръбна. Събуждайки се сутрин, Вилкс със страх мислеше, че отново трябва да влиза в мокрото облекло — куртка и ботушите никога не изсъхваха.

Веднаж през нощта, лежейки редом с Братията, той чу тих стон. Обръщайки се към съседа, той докосна ръката му и усети на студените си пръсти горещина.

Той си спомни: вече няколко дни Братият сякаш се променил. Винаги приветлив, весел, отзивчив на всяка шега, той в последно време повече мълчеше, с труд ставаше и излизаше по наряд на работа или на пост, макар никога да не чуваше от него да се оплаче. И ето той окончателно се предаде.

Вилкс побърза да се отдръпне от съседа: и сам той е болен, а кой знае, дали не е опасна болестта, която сега гризе Братията?

Сутринта той дълго изчаква, че стане ли Братият.

Братият стана, както винаги. Вилкс с известен страх наблюдаваше, как Братият, едва покъшайки се на отслабналите си крака, излезе от бункера за дърва — настъпваше неговият ред за дежурство. Като се обърна към Лидумс, който всяка сутрин, независимо студено ли, лошо ли е

СТЪРШЕЛОВА АГРОМЕТЕОРОЛОГИЯ

МЕТЕОРОЛОГИЧНАТА СТАНЦИЯ при бате Стършел съобщава: В последно време доста дъждове валиха и някои стопанства в засаждането на оризталския тютюн позакъсниха. Макар че се касае за сериозна пречка в никой случай не трябва да се получава засечка. Кооперативни, като например Козловец, Златарица, Асеново и Горна Студена, не бива да използват валежите като извинение за голямото си закъснение, а без много да се съветят — тютюна навреме трябва да засадят!

С две думи да се разбере! Трябва да се използва всяка минута хубаво време. Това се отнася и за джолонските и полкранисненските стопани. При тях има опасност засаждането на тютюн „Вириния“ съвсем да изостане. А и царевичата не трябва повече разкаване. Необходимо е незабавно окопаване. Съвсем не е трудно да се открие, че стопанства, като Полски Сеновец, Самоводене, Върбовка, Суходол, Златарица и Балван — са назад от предвидения план. Каквито и дъждове да преваливат, пречките трябва да се преодоляват и задачите да се изпълняват. Когато за времето е предвидена лоша прогноза — трябва да се хвърлят всички сили и енергия — в още по-голяма доза!

МЕТЕОРОЛОГ

Научни търсения

НА ЗАДАНИЯ ВЪПРОС защо досега не е създадено помощно стопанство към ДИП „Балкан“ — В. Търново, ръководството на предприятието дало следния колективен отговор:

— Както е известно, всяка работа трябва да се постави на здрава научна основа. Досега сме установили, че е налице голяма хранителна база за отглеждане на животни, тъй като имаме твърде много отпадъчни

продукти. Остава само да докажем как тези продукти ще се отразяват на отглежданите животни и дали ще способствуват за тяхното напълняване. Затова, на първо време, решихме да използваме както правят големите учени, кучета за своите опити. Без това те са единствените консуматори на тези хранителни продукти. След като установим какъв е прирастът на всяко куче, ще вземем решение дали да създадем допълнително стопанство от прасета и евентуално от кокошките, за да продоволствуваме стола.

Разбира се, това е извънредно сложен въпрос и в никой случай не трябва да се бърза...

ГЛОГ

ЗАМРАЗЕНИ РАБОТИ

ПРЕДИ няколко дни между група жители на с. Ветрини възникна остръ спор в общината на грамадиците. В основата му стоеше доставянето преди два месеца хладилник за магазин.

— Най-правилно е да се каже, „Хладилникът работи!“ — отсече един.

Не! — възрази друг. — „Работи“ не е изразително — не се разбира как работи. А като се каже: „Хладилникът е замразен!“

— Като се каже, че е замразен, то значи, че може и да се разтопи и... да изчезне!... — шеговито добави трети.

В случая най-правилно е изразът: „Хладилникът е замразен“ защото така икономистите наричат всички ония средства и стоки, които не служат за нищо, какъвто е въпросният хладилник! — каза един ученик.

Този отговор вероятно беше най-правилният, защото с него граматическият спор бе решен, но доставянето преди два месеца и още немонтиран хладилник си остана пак в същото замразено положение.

Белчо ЧЕРНЕВ

(По дописка на Рачев)

Умрял кон... рита!

ПОРЕД народната поговорка „Умрял кон не рита“, Понякога, обаче, се случва и обратното. С други думи всяко правило си има и изключения, които трудно могат да се предвидят. Не могли да ги предвидят и Георги Ганев Великов и Петър Александров Пашанков от село Моравица. Тези „гледачи“ на коне отдавна изпитвали ненавист към беззащитните животни. Биели ги с каквото им попаднело: с камшици, пръчки, дървета и лопати. Който ще ги жалит толкова? Нали са кооперативни, а не

лично техни. Но случило се така, че под жестоките удари единият кон тъкмо във втори стопански двор паднал и издъхнал в амуницията и оловника, който носил цели 7 години, изпълнявайки стопанските задачи на кооператива. Отначало този кон, както гласи поговорката, не ритнал. Впоследствие, обаче, изритал двамата си стопани към другарския съд, а управителният съвет на ТКЗС предавил срещу тях иск за пълна имуществена отговорност.

ГЛЕДАЧ

(По дописка на Максим)

НАШЕТО ФОТООБВИНЕНИЕ

На пръв поглед лесно е да се отгадае какво се вижда на снимката. Всеки ще каже — канал. Вярно е — канал е, но какъв? Не може в никакъв случай да се допусне, че това е някой от предполагаемите канали на МАРС, тъй като се знае, че същият се намира в центъра на с. Дъсково. Знае се още, че той е изкопан преди година и половина, че още тогава в него са поставени водопроводните тръби, тъй като каналът е предназначен за водоснабдяване на селото. Не се знае само кой е трябвало отдавна да го зарине и премахне това благо от центъра на селото

Снимка: М. Пенчев

Текст: Фотописец

ТЪРСИ СЕ...

ОПИТЕН ЛЕКАР — специалист по ото-рино-ларингология, който да прегледа и евентуално да изцери радионейробата на ДИП „Победа“ гр. В. Търново, тъй като същата от три месеца, поради настинка или лошо стопанисване, е изгубила гласа си и пази горно измачване.

Залащането ще се извърши по таблица за лекарските хонорари само при условие, че най-после се чуе гласът на пациентката. За справка: ДИП „Победа“ — В. Търново. Пациентката е на разположение на заинтересованите по всяко време.

ДИП „МЕТАЛУРГИЯ“ — ГОРНА ОРИХОВИЦА

ТЪРСИ

СТРУГАРИ — 15 ДУШИ — от първи до шести разряд.

Заплащане по сдельно-разрядната система.

Справка: Личен състав на предприятието.

1-1

ЗЛАТО И СРЕБРО

ЗЛАТНИ И СРЕБЪРНИ МОНЕТИ ИЗКУПУВА

по увеличени държавни цени

ДИП „Златарска промишленост“ — София,

пл. „Славейков“ № 11, тел. 7-44-50

За окръга — бюрата за изкупуване

на благородни метали при промкомбинатите

конфекция

ЦЕНИТЕ ЛИ ВРЕМЕТО СИ,

ПЕСТИТЕ ЛИ СРЕДСТВАТА СИ

купете от пуснатото в продажба по всички магазини за конфекция в окръга различни модели

ГОТОВО ОБЛЕКЛО

свѣтино

елегантно

практично

За Ваше вълесение

ГОТОВОТО

вълнено облекло

се продава И НА ИЗПЛАЩАНЕ

(Следва)

в. „БОРБА“

стр. 4, бр. 66. 1. VI. 1963 г.

21301